

LANGAS

Šiame numeryje:

• Tradicinių renginių akimirkos • Kelionės į Lenkiją įspūdžiai • Šimtadienio akimirkos • Projektai • Lietuvių kalbos renginiai • Kurioziniai nutikimai ir kt.

Pavasaris... Kažkas atsisveikina su vaikyste, kažkas į ją ateina... Kažkas įsimyli, kažkas liūdi... Kažkas bučiuoja, kažkas naktim žvaigždes skaičiuoja... Gamta jau pabudo. Todėl nusišypsokite ir garsiai savo širdyje sušukite - SU PAVASARIU !!! Stebėkit išsiskleidžiančias gėles, vis dažniau pasirodančią saulę, šypsokitės, verkite lietuje, kad niekas nepastebėtų Jūsų liūdesio, o svarbiausia – būkite laimingi . Artėja tokia graži pavasario šventė – VELYKOS, bet svarbiausia – artėja ATOSTOGOS....

Kokia meilė dega mūsų širdyse?

Vasario 14 dieną gimnazijoje minėjome dvi gražias šventes – Lietuvos nepriklausomybės dieną ir šv. Valentino dieną.

Lietuvos nepriklausomybės dienos proga medeliai prie gimnazijos buvo papuošti Lietuvos vėliavos spalvų kaspinais – geltonais, žaliais, raudonais. Gimnazijos fojė sieną papuošė iš mokinių piešinių sudėliotas žodis LIETUVA. Žiūrėdami į šiuos piešinius ne vienas susimąstė, ką iš tikrųjų mums reiškia Tėvynė, kokia meilė jai dega mūsų širdyse.

Šventinis minėjimas vyko bendruomenės namuose. Čia skambėjo lietuviški posmai bei dainos, čia sukosi šokėjos - tikros lietuvaitės. Tą dieną daugum

sudalyvavo pilietinėje akcijoje ir nusifotografavo su plakatais „Aš myliu Lietuvą“. Šv. Valentino dieną gimnazijos fojė pavirto ir raudonų širdelių jūra. Meilės dienos šventę rengiantys II klasės mokiniai tikrino mokinių ir mokytojų žinias apie meilę, domėjosi, kokią vietą meilė užima jų gyvenime. Labiausiai visi laukė nuotaikingu Valentino dienos šokių.

Monika Puzerytė, II klasė

Jau saulelė budina...

Sulaukėme pavasario linksmybių – suklego paukščiai ir vaikai, šiltos saulelės pabudinti. Visi juda, kruta, net ir tie, kurie laukdami pavasario buvo prisnūdę. Šiemet dera kalbėti Donelaičio žodžiais, nes Lietuva mini lietuvių grožinės literatūros pradininko 300 metų gimimo sukaktį.

Linksma ir judru buvo ir mūsų gimnazijoje. **Užgavėnių** rytą gėrėjomės Morėmis – jos turėjo net vardus: Antanina, Stiliaus ikona, Šikirizada ir kt. Pamokų metu visas klases aplankę persirengėliai – I klasės mokiniai pakvietė visus į šventę, o mokytojams dar teko paragauti ir paslaptingo elekso. Gal jis mokytojų širdis greičiau pažadins pavasariui?

Vėliau visi rinkomės į stadioną, kur buvo surengta daug žaidimų, vyko Lašinio ir Kanapinio kova, deginama Morė ir vejama žiema. Nors, anot Donelaičio, „žiemos triūsų šiemet maža tebuvo, bet Užgavėnių papročių nepakeisime.

Pasivažiinę miestelio seniūnijos darbuotojų virta skania sriuba, skubėjome į **Kaziuko mugę** (šie metai yra išskirtiniai – Užgavėnės sutapo su Kermošiumi). Visiems joje buvo smagu. Vieniems todėl, kad pagamino gražių darbėlių, iškepė skanių pyragų, kitiems – kad juos pirkto, o visiems drauge, kad buvome linksmi ir negailėjome vieni kitiems šypsenų.

Laura Murauskaitė, II klasė

KELIONĖ SU NEĮKAINOJAMA PATIRTIMI!

Mielieji, ar pastebėjote, jog vasario 17-22 dienomis mokyklos koridoriuose vaikščiojo mažiau mokinių ir mokytojų? Kodėl? O todėl, kad mes buvome išvykę. Kur? Atsakymas – svetur ☺. Taigi buvome Lenkijoje. Pirmiausia pakalbinau mokytoją Daivą Šnipaitienę, kuri apie šią kelionę žino viską geriausiai, nes yra projekto vadovė.

- Kaip galėtumėte įvardyti kelionės į Lenkiją tikslą? Kokios veiklos Jus labiausiai žavėjo?

- Mūsų gimnazija antrus metus vykdo daugiašalės mokyklų partnerystės projektą „Jungtinės Europos gamtos spalvos“, kurio tikslas – pirmiausiai atkreipti dėmesį ne į gamtos problemas, bet į jos spalvų grožį, kuris skatintų saugoti ir tausoti gamtą.

Kelionė į Lenkiją, į Twardorzeczka - ketvirtoji, priešpaskutinė partnerių projekto dalis. Visą savaitę praleidome nuostabaus grožio ir svetingų žmonių prieglobstyje. Šios šalies gamtos spalvas pažinome apsilankę Beskidų kalnuose, kur prieš mus atsivėrė įvairiausios gamtos spalvos - nuo snieguotų viršukalnių iki ekologiškos hidroelektrinės mėlyno tvenkinio bei prislopintų žiemos spalvų. Taip pat apsilankėme Aušvico muziejuje, Vieličkos druskų kasyklose, susipažinome su Bielsko-Biala senamiesčiu, o vėliau turėjome galimybę gėrėtis Krokuvu. Lankėmės ir girininkijoje – joje girininkas vedė labai įdomią ne tik teorinę, bet ir praktinę paskaitą apie gamtą.

Visi mūsų mokiniai gyveno šeimose, todėl turėjo galimybę susipažinti su šalies tradicijomis ir kultūra. Buvome sužavėti lenkų svetingumu ir geranoriškumu, džiaugėmės susiradę naujų draugų.

Apskritai, toks projektas mūsų mokykloje yra pirmas, todėl tai neįkainojama patirtis visai mūsų bendruomenei. „Jungtinės Europos gamtos spalvos“ ne tik leidžia pažvelgti į bendras Europos gamtos spalvas kitaip, bet ir paskatina norą saugoti gamtą, suteikia progą rasti draugų Europoje, tuo skatindamas toleranciją, pagerina bendravimo ir bendradarbiavimo įgūdžius ne tik lietuvių, anglų, bet ir projekto partnerių kalbomis.

- Ar išsipildė Jūsų lūkesčiai, ar nenusivylėte kelionės metu? Kas labiausiai įsiminė?

- Labai džiaugiuosi kelione į kaimyninę Lenkiją - daug nuveikėme projekto labui, sutikome daug šaunių, linksmų žmonių, gėrėjomės didingais kalnais, bet mane labiausiai džiugina mokinių nuotaikos kelionės metu ir po jos. Be to, tikrai pastebėjau, kad grįžus žymiai pagerėjo mokinių anglų kalbos įgūdžiai, atsirado daugiau drąsos kalbant. Kelione tikrai nenusivyliau! Džiaugiuosi, kad turėjome progą įsitikinti tokių projektų naudingumu visai bendruomenei, bet labiausiai – mokiniams. Kas labiausiai įsiminė kelionėje? Sudėtinga išskirti vieną

dalyką, bet tikriausiai tai, kad viskas praėjo sklandžiai, kaip ir planuota ☺. Šiandien tikrai džiaugiuosi praleidusi turiningą savaitę su projekto partneriais, kolegėmis ir, žinoma, mokiniais.

- Žinau, kad jau planuojama kelionė į Rumuniją - paskutinę Comenius projekto vietą. Ar ja pasibaigs projekto veikla?

- Taip, Rumunijoje vyks, deja, paskutinis partnerių susitikimas. Į kelionę tikrai vyks ir keletas mokinių. Tai ir bus projekto pabaiga, tačiau ketiname teikti naują paraišką. Paraiškos rašymas jau stipriai įsibėgėjęs, darbo daug (projektai – tai ne tik kelionės, kaip gali pasirodyti, bet ir sunkus darbas). Mes, septyni projekto partneriai, tikimės sulaukti sėkmės. Pasinaudodama proga noriu padėkoti visai mokyklos bendruomenei, darbuotojams, kolegoms, mokinių tėveliams, mokiniams ir žinoma, direktorei, už projektų skatinimą. Tikimės sėkmės ir palaikymo naujuose projektuose ☺.

Ačiū mokytojai už nuoširdumą ir atvirumą. Aš taip pat pritariu mokytojos žodžiams, kad ši kelionė tikrai yra neįkainojama. Patobulėjo kalbos žinojimas, pamatėme tiek vietų, kiek galbūt gyvenime jau negalėsime pamatyti, ir visa tai mums beveik nieko nekainavo – kurgi mes suvalkiečiai rasime geriau? :D Juokauju ☺ Iš tiesų ši kelionė leido man pasijusti laimingai.

Agnė Žolynaitė, IV klasė

Kaip kelionę į Lenkiją vertina mokiniai?

Didžiausią įspūdį kelionė paliko mokiniams, ypač tiems, kuriems tai buvo pirmoji, nors ir nelabai tolima kelionė į svetimą šalį. Tačiau įspūdžių turi ir tie, kurie jau ne kartą lankėsi užsienio šalyse. Taigi pakalbino keletą kelionės dalyvių. Buvo įdomu sužinoti, kokiomis veiklomis jie užsiėmė, ar nebuvo baisu gyventi svetimose šeimose, ar susirado naujų draugų. O gal kartais norėtų ir dar kartą ten nuvykti?

- Buvo įvairių veiklų, pavyzdžiui, lankėme muziejus, lipome į kalnus, žaidėme sporto salėje, piešėme piešinius ant stiklo. Įsimintiniausias man buvo Aušvico muziejaus lankymas, o linksmiausias užsiėmimas - mokyklos šokiai. Mielai važiuočiau dar kartą, bet norėčiau ne tiek gamta pasigrožėti, kiek susitikti su žmonėmis, su kuriais susipažinau, - **Jurgita Puzerytė**

- Visko buvo labai daug, tačiau labiausiai įsiminė meninės užduotys – buvo tikrai įdomu piešti ant stiklo. Didelį įspūdį man paliko ir šeima, kurioje buvau apgyvendinta, jaučiausi tarsi 5 žvaigždučių viešbutyje. Susiradau ir draugų, tik gaila, kad jau nepalaikome ryšių. O nuvykti į šią šalį norėčiau vien dėl to, kad ten nuostabus kraštovaizdis. Super! Be to, žmonės labai draugiški, dosnūs. Apskritai, ši šalis man paliko didžiulį įspūdį, - **Miglė Lukoševičiūtė**

- Kelionėje turėjau galimybę pabendrauti su įvairiais žmonėmis, apsilankyti įdomiose ir gražiose vietose, pasiklausyti koncerto, patobulinti meninius gebėjimus. Be to, daug šokome, valgėme bandeles ☺. Buvo naudinga ir įdomu gyventi svetimoje šeimoje. Iš pradžių jaučiausi labai nedrąsiai, bet kuo toliau, tuo daugiau bendravau ir pradėjau įgyti drąsos. Žmonės buvo labai draugiški, todėl ir draugų susiradau – kartais dar pabendraujame per facebook'ą. Apskritai labai smagu tokiose kelionėse – pailsi nuo mokyklos, pamatai naujų vietovių, pažįsti žmones, susirandi draugų ir šiaip prasiblaškai, - **Miglė Miglinaitė**

- Man labai įsiminė apsilankymas Vandens parke, muziejuose, patiko ir mokykloje vykę šokiai. Mielu noru dar kartą vykčiau į tokią kelionę. Įsitikinau, kad smagu paviešėti kitoje šalyje ir susipažinti su naujais žmonėmis, - **Gintarė Rekešiūtė**

Gera girdėti, kad tokios kelionės mokiniams patinka. Būtų tikrai labai smagu, jei kelionė į Rumuniją nebūtų paskutinė projekto kelionė.

Reda Brazaitytė, II kl.

ŠIMTADIENĮ PRISIMENANT.....

● Vasario 28 dieną gimnazijoje buvo paskelbta tiesioginė „nusikaltėlių“ paieška. Suradus „nusikaltėlius“ jiems buvo įteikiami šaukimai į „Vienuoliktokų teismą“. Taigi vakare ir įvyko taip visų lauktas **Šimtadienis** - šįkart pavadintas vienuoliktokų teismu, kurio metu abiturientai -gimnazistai buvo teisiami už įvairias veiklas. Žinoma, jie turėjo progą išsiteisinti, tačiau bausmių neišvengė. Labai smalsu, ar abiturientai patenkinti vienuoliktų darbu, kaip jį vertina, kas labiausiai nustebino, kas labiausiai įsiminė.

● - Man labiausiai įsiminė nuotrauka su mano atvaizdu ir užrašu „WANTED“. Labai patiko teismas, būtų gerai, kad visur tokie teismai būtų :D. Buvo smagu išgirsti savo nusikaltimus. Vienuoliktokai, gerai „pavarėt“! :D - **Augustinas M.**

● - Iš tikro pati idėja labai patiko. Jau vien ryte, kai atėjau į mokyklą ir pamačiau tas iškabas, tai supratau, kad vienuoliktokai „nestumia“ ir bus geras vakaras :D. Taigi viskas gerai, tik mažas minusiukas, kad buvo mažai vietos kabinete ☺ - **Deividas P.**

● - Labai patiko pasakiško skonio skruzdėlynas ir visi kiti užkandžiai (kas gi dvyliktokams svarbiausia, jei ne maistas ☺). Į „teismą“ ėjau su nemažu jauduliuku :D. Iš tiesų, buvau labai sureikšminusi tą dieną, o ji taip greitai ėmė ir praėjo... Liko tik kaltinamoji byla, studento rinkinukas ir prisiminimai. Ačiū vienuoliktokams už pastangas, tema buvo super originali ☺ - **Greta G.**

● - Viską vertinu normaliai, panašiai kaip ir kiekvienais metais ☺ - **Tomas P.**

● - Šimtadienio laukiau kaip vienos iš didžiausių švenčių, o štai kaip būna – susirgau. Jau galvojau, kad bus tragedija, bet buvo super duper. Nustebino vakaro tema- teismas su romantikos elementais (žvakės, žibintai...) :D. Visą vakarą jaučiausi jaukiai. Anksčiau atrodė, kad mus ir vienuoliktokus skiria „siena“, bet nejaučiau jokios įtampos, visi buvo tokie paprasti, nuoširdūs ☺. Gaila, kad kai kurie mokytojai ignoravo mūsų kvietimus į šventę, bet džiugu žinoti, kurie mokytojai mus tikrai myli ☺. Vienuoliktokai, ačiū jums! Linkiu, kad kitais metais jūsų Šimtadienis taip pat būtų vykęs ☺ - **Ieva G.**

● - Šimtadienis man buvo pati smagiausia ir įsimintiniausia šventė. Labai
 ● viskas patiko - tiek papuošimas ryte, tiek šventė vakare. Buvo smagu
 ● matyti visus linksmiais veidais, nes vienuoliktokai pasistengė ir padarė
 ● tikrai nuostabų šimtadienio vakarą. Negaliu išskirti kažko, kas labiausiai
 ● patiko, nes visas vakaras buvo įsimintinas ir manau, kad išliks dar ilgai
 ● atmintyje ☺ - **Eglė S.**

● - Visų pirma, džiugu pasidalinti tuo, jog vienuoliktokams kūrybingumo
 ● netrūko papuošiant koridorių šimtu žvakučių. Likau maloniai
 ● nustebinta, tačiau atsisėdimas į teisiųjų suolą buvo nelabai malonus,
 ● nes už gerus dalykus buvau teisiama - eh, kokia neteisybė šiais
 ● laikais... Nors tikiu, jog darbo buvo įdėta buvo labai daug, visada norisi
 ● kažko daugiau ir, žinoma, visur galima pastebėti spragų, bet noriu padėkoti visiems, kurie prisidėjo prie to, ką mes,
 ● abiturientai, vadinome „savo švente“. ☺ - **Agnė Ž.**

● Iš tiesų smagu skaityti tokius gražius atsiliepimus apie šventę, kuriai paskyrėme tikrai labai daug savo laiko
 ● ☺. Džiugu, jog daugelis suprato Šimtadienio temą ☺. Nuoširdų **ACIŲ** sakome klasės auklėtojai **Ninai Žemaitienei**, kuri
 ● taip pat paaukojo daug laiko, padėdama mums pasiruošti, ir **mamoms**, kurių dėka sukūrėme tokią jaukią ir šventišką
 ● atmosferą ☺. Ačiū sakome ir tiems mokytojams, kuriems įkyrėjome su savo lapais ir išėjimais iš pamokų.

Rūta Vaškevičiūtė, III klasė

„Auginkime vieni kitus“

Projektai

Nacionalinis projektas „Auginkime vieni kitus“ – tai vienas iš trijų Lietuvos mokykloms siūlomų nacionalinių projektų. Jis skirtas moksleivių draugystės ir solidarumo ryšiams stiprinti, saugesnės ir

draugiškesnės aplinkos mokykloje kūrimui. Jo metu vyresnieji mokiniai taps mažesniųjų mokinių globėjais, vyresniaisiais draugais: žaidžiant, kuriant ir veikiant kartu, padedant mokytis bus pasirūpinta silpnesniais bendruomenės nariais, kuriami draugystės ir pasitikėjimo ryšiai tarp įvairaus amžiaus mokinių.

Projekto tikslas – sumažinti mokinių susvetimėjimą ir patyčias, sukurti draugiškesnę aplinką mokykloje, sustiprinti tarp mokinių draugystės ryšius, bendra veikla ugdyti jaunesniųjų mokinių savivertę ir pasitikėjimą savimi, vyresniųjų mokinių socialinę raišką ir pilietinę atsakomybę.

Šis projektas kovo mėnesį buvo pradėtas vykdyti ir mūsų gimnazijoje. Projektui vadovauja **mokytoja Reda Kulikauskienė**, jį vykdo **II gimnazijos klasės mokinės**. Pirmasis mūsų apsilankymas pas pirmos klasės mokinius buvo džiuginantis. Susipažinome su mokinukais ir juos pavaišino savo iškeptais sausainiais. Pasikalbėjome apie tai, ką jie norėtų su mumis nuveikti. Daugiausiai mokinių norėjo, kad jiems padėtume išmokyti skaičiuoti, rašyti, skaityti. Po susipažinimo dar šiek tiek pažaidėme. Pirmokėliai buvo labai nedrąsūs, bet tikimės, kad kitą kartą jie bus drąsesni. Į šią veiklą planuojame įtraukti ir trečios klasės mokinius.

„Skaidrumo laboratorija“

„Nacionalinis projektas „Skaidrumo laboratorija“ – tai antrasis Lietuvos mokykloms siūlomas projektas. Jis skirtas skaidrumui, teisingumui, sąžiningumui, pasitikėjimui ir savigarbai ugdyti - tiek mokykloje, tiek vietos bendruomenėje, tiek visuomenėje. Jo metu stiprinamas moksleivių domėjimasis skaidrumo svarba bei korupcijos žala, mokomasi kasdieniniame gyvenime siekti teisingumo ir elgtis garbingai bei sąžiningai.

Šiam projektui gimnazijoje vadovauja istorijos **mokytoja Vilija Mikulskytė**, jį vykdo trys II klasės gimnazistai – **Eligijus Burinskas, Edgaras Šmigelskas ir Mantas Žebrauskas**. Projekto vykdytojai ruošiasi žemesniųjų klasių mokinius supažindinti su korupcijos sąvoka, rengia anketas šia tema.

Aušrinė Ulevičiūtė, II klasė

LIETUVIŲ KALBOS RENGINIAMS PASIBAIGUS

Antras mokslo metų pusmetis kiekvienais metais pasižymi lietuvių kalbos ir literatūros renginių gausa. Vienuose tik dalyvaujame, kituose lydi sėkmę. Žinoma, pergalės džiaugsmas yra malonus, tačiau reikia mokėti ir pralaimėti. Manau, kad pati galimybė dalyvauti jau yra laimėjimas. Dalyvavome įvairiuose konkursuose.

46-ojo Lietuvos mokinių **filologų konkurso** antrajame etape (rajone) sėkmę lydėjo **Ieva Griškaitytė**, IV klasės mokinė – ji tapo šio konkurso laureatė. Ieva rašė tautosakos darbą „Kūryba – žmogaus gyvenimo atspindys“. Ji paruošti padėjo **mokytoja Rasa Kvirevičienė**. Darbas buvo siunčiamas respublikiniam konkursui.

Lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados Lietuvos ir užsienio lietuviškų mokyklų mokiniams II etape (rajone) 11-12 klasių grupėje **Rasa Valaitytė**, III klasės mokinė, laimėjo **III – ają vietą**. Pasiruošti padėjo mokytoja **Aldona Adomaitytė**.

5- 8 klasių mokinių olimpiadoje „**Gimtas žodis**“ dalyvavo 4 gimnazijos mokinės: 5 klasės mokinė **Justė Dvarvydaitė**, 6 klasės mokinė **Laura Povilaitytė**, 7 klasės mokinė **Deimantė Povilaitytė** ir 8 klasės mokinė **Miglė Miglinaitė**. Diktantai buvo nelengvi, ir sėkmė lydėjo tik 7 klasės mokinę **Deimantę Povilaitytę – III – oji vieta** 7 klasės mokinių grupėje.

Dalyvavome taip pat **meninio skaitymo** konkurse 5-12 klasių mokiniams (rajone gimnazijai atstovavo 5 klasės mokinė **Gabija Jeseliūnaitė**, IV klasės mokinė **Greta Griškaitytė** ir 6 klasės mokinių grupė), **epistolinio rašinio** konkurse „Kokią reikšmę mūsų gyvenimui turi muzika“ (rajono konkursui buvo siunčiamas 7 klasės mokinės **Gretos Vasiliauskaitės** darbas), konkurse „**Švari kalba- švari galva**“. Tačiau šiuose konkursuose sėkmė nuo mūsų nusigręžė. **Kalbų Kengūroje Sidabrinį diplomą** laimėjo III kl. mokinė **Rasa Valaitytė**. Konkurso „**Olympis 2014**“ galutiniai rezultatai dar nežinomi.

Neliekame abejingi ir įvairių rašinių konkursams. IV klasės mokinė **Greta Griškaitytė** dalyvavo Teatro metams skirtame konkurse „**Ką jums reiškia teatras?**“. Respublikiniame rašinių konkurse „**Gyvybė-dovana, branginkime ją**“ sėkmingai dalyvavo trys mokinės : IV klasės mokinė **Ieva Griškaitytė – paskatinamasis prizas**, I klasės mokinė **Ieva Janulevičiūtė – III vieta**, IV klasės . mokinė **Greta Griškaitytė – II vieta**. Štai Gretos rašinio ištrauka:

„Šeima, gyvybė, sveikata – tai žodžiai, kurie turėtų sudaryti kiekvieno iš mūsų tvirtą vertybinį pamatą. Psichologiškai sveikas ir laimingas žmogus privalo turėti savo penkių svarbiausių vertybių sąrašą. Vertybės yra mūsų savastis, jos primena, kas esame ir kuriuo keliu gyvenime privalome eiti. Žmogus be vertybių - tai žmogus be ateities. Šiame pasaulyje visi mes, žmonės, esame iš keistenybių kolekcijos ir galime turėti pačių keisčiausių vertybių, atspindinčių individualybę, tačiau visus mus sieja ir šis tas bendro. Būtent Žemėje egzistuojančios gyvybės dėka esame apdovanoti pačia vertingiausia dovana – gyvenimu. Kad šia dovana galėtume kuo ilgiau ir kuo produktyviau džiaugtis, mums reikalinga sveikata, o džiaugsmo ir liūdesio pasidalijimas su pačiais artimiausiais žmonėmis – šeima – įprasmina mūsų gyvenimą.“

II klasės mokinė **Rasa Valaitytė** dalyvavo Kybartų Kristijono Donelaičio gimnazijos organizuojamame konkurse, skirtame Kristijono Donelaičio 300-osioms gimimo metinėms ir laimėjo **II–ają vietą**. Mokinė rašė „**Laišką Donelaičiui**“. Rasą pradžiugino ne tik antra vieta, bet ir prizas – vertinga knyga. Susipažinkime su rašinio ištrauka:

„Šiandien mes, jaunimas, esame taip pat tautiškumo puoselėtojų dalis. Nors ir maža, tačiau mus galima įtikinti didžiuliu savo kultūra. Juk sakoma, kad medį reikia lenkti, kol jis dar jaunas. Man teko keliauti po svetimas šalis, ir aš visiškai suprantu, gerbiamas Kunige, Jūsų požiūrį į svetimtaučius. Kai kurie jų ir šiandien mąsto apie Lietuvą kaip apie atsilikusį kraštą, bet visus mitus apie tai sugriauna didingi mūsų krašto žmonės, tiek praeities, tiek dabarties, stebinantys savo išmone, stiprybe, vienybe bei žiniomis. Ir kas žino, jei ne Jūsų pamokymai būrams, gal dabar jau nebeturėtume savo tautinės tapatybės. Taigi savo eilėmis Jūs palietėte jaunų žmonių širdis, Jūs tikrai daug pasiekėte, nes dabar mes kuriame savo ateitį ir galime ištaisyti klaidas bei išsaugoti tautiškumą.“

Įsitraukėme taip pat į skaitymo skatinimo akciją- projektą „**Imant knygą, pamesk niekus**“ (A. Baranauskas). Akcija rengiama siekiant skatinti mokinius skaityti ir dalytis gerąja skaitymo patirtimi, ugdyti originalų požiūrį į grožinę literatūrą. Keturių mūsų mokyklos mokinės – **Živilė Ulevičiūtė** (8 kl.), **Miglė Miglinaitė** (8 kl.) , **Indrė Brazaitytė** (III kl.) ir **Rasa Valaitytė** (III kl.) dalyvavo laiško rašymo konkurse „**Iš knygos maldą skaitysi**“ (A. Baranauskas). Tai buvo pirmasis konkurso etapas, kurį jos jau įveikė. Laukia antrasis etapas – **skaitymo reklamos kūrimas**. Jeigu nusišypsotų sėkmė, laimėję mokiniai ir mokytoja būtų pakviesti į **Skaitymo šventę „Iš žodelių knyga sudėta“** (A. Baranauskas) Anykščiuose. Merginos rašė:

„Neslėpsiu, kad aš, kaip ir daugelis jaunų merginų, dievinu knygas apie vampyrus, pavyzdžiui: Stephenie Meyer „Saulėlydis“, Kristin Cast „Pažymėtoji“. Nežinau, ką jūs manote apie tokio pobūdžio knygas, bet daugelis klausia, ką man suteikia tos „vampyrinės“ knygos? Į šį klausimą man nesunku atsakyti. Manau, kad jos verčia tikėti meile. Neįtikėtina meile! Perskaičiusi tokių knygų pirmą dalį, degdama smalsumu, kas bus toliau, bėgu į biblioteką ieškoti kitų dalių ir, jei nerandu, nusiviliu, bet pasiimu kitą knygą.“ – Miglė

„Po Joanne Kate Rowling knygų serijos mano gyvenime prasidėjo gana ilgas ir sunkus ieškojimų kelias, netgi savotiška skaitymo krizė. Visas knygas lyginau su „Hariu Poteriu“, todėl dažnai jomis nusivildavau, jų siužetas atrodė nuobodus, neįtraukiantis. Širdyje jaučiau tuštumą, tačiau nepasidaviau. Noras skaityti buvo stipresnis, ir visai netikėtai atradau dar vieną įdomią knygą, kuri vėl nuspalvino mano gyvenimą ryškiomis spalvomis. Pasaulį sužavėjęs detektyvinis romanas „Mergina su drakono tatuiruote“ rado raktą ir į mano širdį.“ - Indrė

„Labai domiuosi istorija, žmonių gyvenimo peripetijomis, todėl vėliau mielai susipažinau su Ana Frank ir kartu išgyvenau jos baisų likimą, kilau tarp pilkų debesų ir kartu su Lina aplankiau Sibirą, pabuvojau Pirmojo pasaulinio karo priešakinėje fronto linijoje kartu su Ericho Marijos Remarko Pauliumi, apsidairiau ir pajutau Štuthofio lagerio baisumus su Baliu Sruoga, gyvenau po Romualdo Granausko klevu. Visai neseniai sužinojau, kas yra bado žaidynės, kokie gali būti visuomenės sluoksniai, kaip sunku išgyventi divergentėms ir insurgentėms. Apmąsčiau gyvenimą ir meilę drauge su Faustu ir Hamletu. Jūsų herojų likimai taip sujaudina, kad kartais ir ašaros nurieda skruostais.“ - Rasa

„Laisvu laiku, Jūsų patarimu, dažnai lankausi bibliotekoje. Pabendrauju su bibliotekininke, išklausu jos nuomonę, kartais pasiimu paskaityti jos rekomenduojamą knygą. Geros knygos man padeda užsimiršti, atsiriboti nuo problemų, tiesiog įtraukia ir nenori paleisti. Skaitant knygas greičiau prabėga laikas. Manau, knygos lavina vaizduotę, nes skaitydama matau tik raides, o vaizdas formuojasi vaizduotės dėka. Paėmus į rankas knygą, man dažnai kyla klausimas, kodėl dabar dalis žmonių nenori skaityti knygų? Juk jos – šviesos šaltiniai!“ – Živilė

Nuoširdų ačiū lietuvių kalbos mokytojos Rasa Kvirevičienė ir Aldona Adomaitytė sako visiems mokiniams, kurie geranoriškai sutinka dalyvauti įvairiuose konkursuose, renginiuose, negailėdami laisvalaikio skirtu laiku, nors ir žino, kad ne visuomet lydi sėkmė.

Mokytoja Aldona Adomaitytė

BUVO BUVO - KAIP NEBUVO ...

Čarlis Čaplinas yra pasakęs: „Diena be juoko - iššvaistyta diena“. Pastebėjome, kad mūsų mokykloje dienos tikrai nešvaistomos, nes mes dažnokai atsiduriame įvairiose komiškose situacijose. Taigi šis straipsnis apie linksmus ir kuriozinius nutikimus mūsų mokykloje pamokų ar renginių metu. (Istorijų autorių bei dalyvių vardai dėl konfidencialumo neskelbiami)

Šiuolaikiniam jaunimui tikrai netrūksta išradingumo ir originalumo netgi pamokų metu, pavyzdžiui, rašant kontrolinį. Viena redakcijai žinoma gimnazistė pasakoja:

- Prieš kokius dvejus metus rašėme kontrolinį darbą. Suole priešais mane sėdėjo berniukas, kuriam šis dalykas visai nesisekė. Kai mokytoja nematė, berniukas atsisuko ir paklausė vienos užduoties atsakymo. Žinoma, jei jam atsakymą būčiau sakiusi garsiai, mokytoja būtų išgirdusi ir supratusi. Tačiau aš, tarsi iš inercijos, koja du kartus pabeldžiau į kėdę, ant kurios sėdėjo berniukas, nes teisingas atsakymo variantas buvo antras. Berniukas suprato, jog aš jam tokiu būdu pasakinėjau, o mokytoja, manau, apie tai nepagalvojo ☺.

Štai kokiais telepatiniais būdais galima perduoti atsakymus kontrolinio metu (mokiniai, nebandykite šios praktikos pritaikyti savo kontrolinių metu, nes dabar turbūt jau nepavyktų ☺).

Sužinojome dar vieną ypatingą nusirašinėjimo būdą. Mums žinomas gimnazistas kaskart rašant kontrolinį ateidavo su švarku, kurio vidinėje pusėje yra slapta kišenėlė ne kam kitam, o špagalėms talpinti! Tačiau tokia „madų“ tendencija buvo greitai pastebėta ir paslaptis išsiaiškinta.

Visi sutiksime, kad moksleivio gyvenimas be galo sunkus, o jei vakare užtrukai ir nuėjai vėlai miegoti, kitą dieną bus laaaaaabai sunku. Apie miego trūkumą pasakoja kita gimnazistė:

- Kartais tikrai užtrunki darydama namų darbus ir blogai išsimiegi, todėl kokios nors pamokos metu, ypač jei mokytoja daug kalba arba rodo video, laikais iš paskutiniųjų, kad tik neužmigtum ir galvoji, kad pamoka greičiau praeitų. Kartą žiūrint video taip norėjau miego, kad akys merkte merkėsi! Kadangi į mane pro langą labai švietė saulė, aš užsidengiau akis iš šonų delnais ir visą laiką prasnaužiau. Žinoma, dar girdėjau, ką video įrašė kalbėjo. Išėjusi iš klasės, paklausiau draugės, kartu sėdėjusios su manimi suole, ar atrodė, kad miegu. Ši atsakė: „Tai tu miegojai????“☺. Pasirodo, galima lengvai nusnausti nepastebint nei mokytojai, nei draugams...

Kartais kenčia ir klasėje esantys daiktai. Apie tai savo mintimis dalijasi dar vienos klasės mokinė:

- Hmm, iš tiesų juokingų nutikimų pamokų metu mano klasėje daug. Vienas jų – išvertėme gėlę. Praėjusiais metais kartą buvo atkelta paskutinė pamoka. Mokytoja buvo išėjusi į kitą klasę, o mes tuo pasinaudojome - nieko neveikėme ir išdykavome. Išgirdau garsą ir atsisukusi pamačiau, jog didžiulė gėlė su vazonu parversta ant žemės. Buvo labai juokinga, bet kartu ir baisu, jog neateitų mokytoja. Visi sėmėme žemes pirštais. Suspėjome... Mokytoja atėjusi nieko nepastebėjo. Dar ir dabar prisiminus šį atsitikimą norisi nusišypsoti...

Mūsų mokiniai pasižymi ir antgamtinėmis galiomis. Prisiminimais dalijasi viena mokytoja:

- Daug kuriozų būna, bet pirmiausia man į galvą atėjo buvęs mūsų mokinys ir nuolatiniai atsitikimai jam - atrodo, jis tik praeina, o kėdė lygioj vietoj

nei iš šio, nei iš nugriūva. Pats irgi tvarkingai sėdėdamas kartą nuo kėdės buvo nupuolęs. Todėl aš sakydavau: „Vadinasi, čia praėjo“ ☺.

O štai kita mokytoja pasidalijo įvykiu iš renginio:

- Aš visuomet stengiuosi, kad renginio vieta būtų estetiškai papuošta, gražiai atrodytų. Vieną kartą buvau padariusi pastatomas dekoracijas iš lentų. Vyksta renginys, o už tų lentų anksčiau dirbusi šokių mokytoja su savo šokėjėliais vaikščioja. Tuo metu atsistoja kalbą sakyti mūsų mokyklos direktorius, ir tik šast.... Nugriuvo viena iš dekoracijų! Laimei, niekas nenukentėjo, direktorius liko gyvas ☺. Nuo to laiko visas dekoracijas pritvirtinu plytomis...

Daug laiko mokytojai praleidžia taisydami mūsų kontrolinius! Todėl nenuostabu, kad ir mokytojams kartais nutinka juokingų dalykų. Mūsų redakciją pasiekė tokie pasakojimai, kai mokytojas atėjo apsilankęs išvirkščią megtinį arba skambant mobiliam telefonui, padėtam šalia skaičiavimo mašinėlės, paėmė ne mobilųjį, o būtent skaičiavimo mašinėlę ir išėjo už durų norėdamas pasikalbėti ☺.

Taisydami darbus, mokytojai taip pat atranda daug naujų teorijų ir įdomybių. Štai linksmą nutikimą sutiko papasakoti dar viena mokytoja:

- Vienoje klasėje mokiniai gavo užduotį - parašyti penkeriems metams savo karjeros planą, kuriame atspindėtų siekiai, motyvai, būtų numatytas veiksmų planas ir pan. Atsiskaitant vienas mokinys drąsiai išėjo atsakinėti ir pateikė man savo karjeros planą - daug ilgesnį už visų kitų. Aš varčiau, varčiau iš pradžių net nesuprasdama, ką laikau rankose: aišku buvo, kad tai planas, bet nesupratau koks. Jame buvo kalbama apie tikslus, uždavinius, vertybes ir t.t. Man pasidarė be galo įdomu. Paklaustas, kas parašė planą ir iš kur jį gavo, mokinys drąsiai atsakė: „Pats parašiau“. Aš nepatikliai skaičiau planą, žiūrėdama tai į mokinį, tai į lapus. Galų gale, atsivertusi paskutinį puslapį (jį buvo gal 5), perskaičiau plano pabaigoje parašytą sakinį: „Ilgalaikį planą paruošė Vilkaviškio r. Gražiškių gimnazijos dalyko mokytoja.“ Toliau buvo įrašytas mokinio vardas ir pavardė. Visi skaniai prisijuokė ne tik tą pamoką, bet ir per kitas pamokas vis prisimindami „karjeros planą“. Pasirodo, „google“ paieškos sistemoje galima rasti visko. O jei radęs net nepatikrini, ką radai, bet tiesiog atspausdini ir atsineši į mokyklą kaip savo namų darbą - gali nutikti ir tokių fokusų. Kaip sakoma, šiais laikais reikia sugebėti nusirašyti, o nusirašant pasirinkti informaciją yra pats didžiausias darbas. Tik ir jį sugeba atlikti toli gražu ne kiekvienas...☺

Dažnai atsitinka ir tokių situacijų, kuriose tenka raudonuoti. Viena gimnazistė pasakoja:

- Kartą mokytoja vedė pirmą pamoką, visi tvarkingai sėdėjome ir aiškinomės naują temą. Staiga pradėjo skambėti telefonas, bet tai nebuvo skambučio tonas, o labiau užstatyto priminimo tonas. Ir tas garsas kažkaip sklido iš mano pusės. Aš pagalvojau: „Ne, čia ne mano, juk tikrai begarsė aplinką įsijungiau“. Niekas nekreipė dėmesio, o telefonas nustojo skambėti. Po minutės vėl tas pats ir taip tris kartus. Mokytoja jau liepia išsijungti garsus, bet kad niekas nežinom, pas ką čirškia. Svarbiausia, kad aš sėdžiu „atsipūtusi“ ir tvirtinu, kad ne mano. Galiausiai nusprendžiau patikrinti ... Ups... Buvau pamiršusi garsą išsijungti ☺. Tuo metu buvo nesmagu, bet dabar, kai prisimenu, negaliu nesijuokti.☺

Rasa Valaitytė, III kl.

Atrankoje į Dainų šventę vėl lydėjo sėkmė!

Pirmą kartą Gražiškių gimnazijos merginų šokių kolektyvas Dainų šventės atrankoje dalyvavo prieš dvejus metus. Tuomet vyko moksleivių Dainų šventė-2012. Nesitikėjome, kad praeisime atranką, nes konkursas buvo didžiulis. Šokių diena tuomet vyko Siemens arenoje.

Šiais metais vykianti pasaulinė lietuvių Dainų šventė „Čia - mano namai“ sutrauks apie 37 tūkst. dalyvių iš viso pasaulio. Norinčių patekti į šį renginį dalyvio statusu šįkart buvo taip pat labai daug, ir atranka buvo ne mažesnė nei prieš dvejus metus. Viena iš priežasčių – į pasaulines Dainų šventes suvažiuoja viso pasaulio lietuvių kolektyvai. Tiesą sakant, nelabai tikėjomės patekti į pagrindinį renginį, kuris vyks liepos mėnesį Vilniuje. Tačiau buvome nepaprastai laimingos, kai mus pasiekė džiugi žinia – MES VĖL VYKSTAME Į

VILNIŲ, Į PASAULINĘ LIETUVIŲ DAINŲ ŠVENTĘ „ČIA – MANO NAMAI“.

Šokių dienos sumanymas – susieti šventę su etniniais simboliais, įprasminančiais pasaulį, šeimą, kaip valstybės pamatą, per vienos lietuvių šeimos gyvenimo istoriją pažvelgti į savo šalies dabartį, visos tautos būtį. Lietuvių tautosakoje su žmogaus gyvenimu ir viso pasaulio sandara neretai siejamas sodas. Jį reikia sodinti, prižiūrėti, puoselėti – kaip ir šeimą, namus, tad Šokių dienos temai atskleisti pasirinktas „Sodauto“ pavadinimas.

Šią idėją penkių dalių programoje šokių kompozicijomis įprasmins daugiau kaip 8 tūkst. visų kartų Lietuvos ir užsienio lietuvių šokėjų: vaikai su senoliais suks ratelius, jaunimas šelmiškai dūks ir šoks besimezgančių jausmų šokius, vyresni kurs šeimą, statys namus ir tarsi žalią ažuolyną augins savo vaikus, o užėjus negandai saugos šeimos židinių.

Mokytoja Edita Miglinienė

Nugalėk save!

Jau ne kartą šiame laikraštyje esate skaitę arba bent jau pastebėję straipsnį apie „Tarptautinius jaunimo apdovanojimus“, tad negaišinsiu savo ir Jūsų laiko daug pasakodama, kas tai yra, o tik trumpai priminsiu, jog ši programa prieinama kiekvienam jaunam žmogui nuo 14 iki 25 metų ir skatina tobulėti. Šį kartą noriu daugiau papasakoti apie praktinę ir asmeninę programos reikšmę. Atskleisiu Jums, ką iš tiesų ši programa duoda jaunam žmogui ir kodėl verta kartais save priversti imtis tokių veiklų.

Programoje „Tarptautiniai jaunimo apdovanojimai“ dalyvauju jau antrus metus, šiuo metu siekiu sidabrinio ženklelio, tad ši programa man yra tapusi nepamainoma palydove. Planuoju su ja nesiskirti visą savo gyvenimą. Prieš pradėdama dalyvauti buvau tokia pati, kaip ir dauguma šiuolaikinių jaunuolių – nepasitikinti savimi, nežinanti, ko nori, nemokanti planuoti savo laiko ir bendrauti, tačiau viduje degiau noru tobulėti, tik nežinojau kaip. Ši programa suteikė man galimybę įgyvendinti savo norą. Žinoma, pastangas dėjau pati, tačiau už paskatinimą, kurio man būtent reikėjo, esu dėkinga Apdovanojimų programai. Visų pirma, ji mane paskatino sužinoti, ko aš noriu. Kartais mes nerandame laiko sustoti ir paklausti savęs tokio paprasto, bet labai svarbaus klausimo – **ko aš noriu**, todėl ši programa mums pagelbsti ir užduoda jį už mus. Kai suvokiau, ko noriu, kitas žingsnis buvo išsikelti tikslus. Tai taip pat labai svarbu, nes daugelis savo gyvenime turime tikslų, tačiau jų įgyvendinti nepavyksta vien dėl to, kad nemokame jų tinkamai suformuluoti. Programos konsultantai man padėjo išsikelti aiškius, pamatuojamus, apibrėžtus ir svarbiausius įgyvendinamus tikslus. Ši patirtis padėjo ne tik džiaugtis pasiektais rezultatais, bet ir išmokė kaip sėkmingai įgyvendinti savo norus ateityje.

Programa paskatino mane išlaisvinti savo idėjas, paversti jas realybe, o tai suteikė pasitikėjimo savimi. Dabar aš žinau, jog nieko nėra neįmanomo, kai labai nori ir stengiesi. O kai stengiesi dėl savęs, stengiesi ir dėl kitų, tad aplink padaugėja šypsenų ir šiltų žodžių. Programos dėka susipažinau su įdomiais žmonėmis, aplankiau nematytas vietas, pasisėmiau iš jų įkvėpimo. Vykdamas savo veiklas teko nemažai bendrauti su įvairaus amžiaus žmonėmis, tad patobulinau savo komunikacinius įgūdžius. Iš tiesų, gyvenimas nusidažo naujomis spalvomis, kai suvoki, kad tavo svajonės, norai gali tapti realybe ir kad tu šiame pasaulyje esi ne tik stebėtojas, bet ir kūrėjas. Asmeninis tobulėjimas, pastangos vardan svajonių išsipildymo yra ta veikla, kuri mane uždega. Net ir pasiekusi auksinį TJA ženklelį nežadu sustoti. Noriu pati tapti šios programos konsultante ir uždegti kitus noru siekti savo svajonių, nes manau, jog tai ne tik priverčia jaustis nuostabiai, bet ir įprasmina gyvenimą. Programos šūkis tapo ir mano asmeniniu šūkiu: **„Stenkis nugalėti ne kitus, o patį save!“**

Programa „Tarptautiniai jaunimo apdovanojimai“ man yra labai svarbi ne vien dėl to, jog ji padėjo man atrasti save, tobulėti, išmokė kaip įgyvendinti savo svajones, bet ir dėl to, jog jos filosofija atitinka mano mąstymą. Dažnai galvoju, kaip būtų galima padėti jauniems žmonėms, kurie nori tobulėti, tačiau neturi drąsos, nežino kaip, ir ši programa yra būtent tai, kas gali padėti. Svarbiausia negalvoti apie savo vidinius stabdžius, neabejoti savimi, o eiti pirmyn, stengtis ir tikėti, kad pavyks. Kartais reikia stengtis net jei labai sunku ir norisi pasiduoti, nes sunkumai, kuriuos patyrei šiandien, virst stiprybe, kurią jausi rytoj. Nuoširdžiai skatinu neabejoti ir prisijungti prie šios programos, nes ji privers jus pasijausti taip gerai, kaip galbūt net nesvajojote.

Man taip nutiko! ☺

Greta Griškaitytė, IV klasė

„Tėvynei iš vaiko širdelės“

Rajono meninio skaitymo konkurse sėkmę lydėjo **3 klasės mokinė Romantė Šiupšinskaitė**. (Jos mokytoja Onutė Kvasnauskienė) Romantė skaitė Anzelmo Matučio kūrinį „Vasarųžės sniegas“ ir 3-4 klasių grupėje laimėjo **II-ąją vietą!** Sveikiname!

Taip pat sveikiname **6 klasės mokinę Deimantę Povilaitytę**, technologijų olimpiadoje rajone laimėjusią **II-ąją vietą!** Mokytoja Vilma Valavičienė.

Laikraštį kūrė: Agnė Ž., Greta G., Ieva G., Rasa V., Rūta V., Indrė B., Reda B., Monika P., Aušrinė U., Laura M., mokytoja A. Adomaitytė. Maketavo Indrė B.